TUR DE FORȚĂ

O performanță cu totul ieșită din comun a realizat-o, în urmă cu ani, fostul campion mondial de box la categoria semigrea, Battling Lewinski. În ziua de 1 ianuarie 1915 el a susținut... trei meciuri de box, obținînd de fiecare dată victoria. Dimineața, la Brooklin, el l-a învins pe Battley Madden, după amiază, la New York, a terminat victorios în fața lui Soldiers Keane, iar seara la Waterbury, întîlnindu-l pe Gunbrat Smith, a cîștigat din nou.

Cind a fost întrebat de ziariști ce are de spus în legătură cu aceste meciuri, Battling Lewinski, a răspuns:

— Cred că am început bine anul!

Înregistrînd această întîmplare ieșită din comun din istoria boxului, trebuie să spunem totuși că Battling Lewinski, care a fost unul dintre cei mai renumiți reprezentanți ai categoriei semigrea, n-a trebuit să facă în aceste trei meciuri nici măcar efortul ce se cere, de obicei, pentru un singur meci, el cucerind victoriile prin K.O., în primele reprize...

DE TOATE

Între 5 și 17 noiembrie se va organiza primul tur ciclist al Cubei. Traseul va cuprinde 1180 km.

Fiind vorba de un concurs experimental, nu vor fi invitați cicliști străini.

★

Recordmanul mondial la 100 m, Armin Harry, care se retrăsese din viața sportivă competițională, a început să se antreneze din nou sub conducerea lui Fütterer — pentru proba de 400 m.

El a declarat: „Voi cîștiga la Tokio 400 m și ce va fi mai departe în sport, vom vedea".

★

Se pare că atletismul francez deține în persoana lui J. L. Hubiche un viitor aruncător de greutate și un discobol de mare valoare.

Hubiche este în vîrstă de 16 ani, măsoară 1,84 m în înălțime și cîntărește 86 kg. Practică atletismul de mai puțin de un an și a obținut recent o aruncare de 18,38 m la greutate (cu greutatea de 5 kg) și 51,58 m la disc (cu discul de 1,500 kg).

★

Medaliatul olimpic de la Roma, neozeelandezul Peter Snell, s-a însurat recent plecînd în voiaj de nuntă în S.U.A. Înainte de plecare tînăra soție a spus prietenei sale intime: „Peter știe să... socotească. El va participa în S.U.A. la 2—3 concursuri și în felul acesta ne vom achita voiajul de nuntă".

DE LA MII DE KILOMETRI...

Am... descoperit încă un pasionat susținător al echipei de fotbal Progresul București.

Unde? Foarte departe: la... Phenian!

Surpriza a fost cu atît mai mare, cu cît este vorba nu de un suporter ci de o... suporteră.

O ingineră din Romînia, aflată în deplasare în capitala R.P.D. Coreene, tovarășa Ica Dulă, a adresat redacției noastre un mic „mesaj" pentru echipa ei favorită:

„Citind „Sportul popular" din 9 decembrie și aflind situația echipei Progresul, care ocupă locul doi în clasament la sfîrșitul turului, vă rog să transmiteți băieților felicitările mele".

Facem cu plăcere acest oficiu. Rămîne ca în retur formația din str. dr. Staicovici să nu-și dezamăgească suportera lor îndepărtată care, după cum se vede, urmărește cu aceeași emoție ca și cei de-acasă, rezultatele campionatului categoriei A la fotbal și, mai ales,... clasamentul.

Recordul lui C. Drăgulescu

Întrebare: „Care este recordul lui Constantin Drăgulescu?"

Orice iubitor al atletismului va răspunde pe loc, fără să ezite:

— „65,55!"

Greșeală. Recordul lui Drăgulescu este de... 2 803.

— Metri???

— Nu! Fotografii!

Probabil că lucrurile sînt acum lămurite. Campionul și recordmanul nostru la aruncarea ciocanului este un pasionat fotograf amator. Încă de la 18 ani, s-a... înarmat cu un aparat, petrecîndu-și o bună parte a timpului liber în căutare de subiecte.

Repertoriul fotoreporterului amator C. Drăgulescu este vast. Peisaje, portrete, instantanee, fotografii panoramice, „trăiesc" pe peliculele sale. Dar, bineînțeles, în albumele lui un loc important îl ocupă fotografiile sportive care, de altfel, îl ajută și în studiul stilului de aruncare, în îmbunătățirea performanțelor.

În ultimul an „recordul" de fotografii al lui C. Drăgulescu a crescut vertiginos, aproape de necrezut: sute de imagini. Nu ne rămîne decît să urăm aceeași ascensiune și recordului la aruncarea ciocanului. Cît? Să lăsăm la aprecierea campionului...

Foto: T. Roibu

Cea mai slabă echipă de fotbal din Anglia

În timp ce o serie de anchete au căutat să răspundă la întrebarea „care a fost cel mai bun fotbalist al anului?" sau „care portar v-a plăcut mai mult în 1963?", englezii au fost curioși să știe care a fost cea mai... slabă echipă de fotbal din Anglia, în anul care a trecut.

Acest titlu de loc de invidiat a fost... cucerit de echipa Beeston Wanderers, care susținînd 16 meciuri a pierdut 15, unul singur reușind, cu chiu cu vai, să-l termine la egalitate. În cele 16 partide, Beeston Wanderers a înscris 17 goluri și a primit... 199, ceea ce revine la o medie de 16 goluri primite pe meci!

Iată și cifra medie a spectatorilor care au asistat la meciurile acestei echipe: 8!

Notați: e vorba de media spectatorilor. Uneori, poate că a fost unul singur sau chiar nici unul!

Poșta MAGAZIN

BEBE NEGOESCU, BUCIUMENI — 1) Ne întrebați care este cel mai bun portar de handbal în 7 din

lume? Majoritatea specialiștilor consideră că acest titlu l-ar merita sportivul romîn Mihai Redl. Să sperăm că răspunsul va fi... valabil și după desfășurarea campionatelor mondiale din martie I. — 2) Garrincha joacă la Botafogo.

ROMULUS BATRINA, ARAD. — Numai ștafetele 4x100 m și 4x400 m (bărbați) și 4x100 m (femei) sînt probe clasice care fac parte din repertoriul Jocurilor Olimpice. Nimeni însă nu-i oprește pe atleți să se întreacă și pe alte distanțe și chiar să stabilească recorduri.

IOSIF LUPU, LUGOJ. — 1) Luptătorul Lazăr Bujor, fost în repetate rînduri campion al țării, nu s-a consacrat... **atletismului**, cum a apărut într-unul din răspunsurile noastre de sîmbăta trecută, ci **antrenoratului.** O greșeală de tipar a dus la înregistrarea acestei „performanțe" cu adevărat excepționale! 2) Pescarii amatori se întrec în cadrul campionatului de pescuit staționar. Ei nu au însă norme de clasificare sportivă. Totuși, cel care prinde, să zicem, un crap de 3—4 kilograme, merită toate felicitările. Și le și primește. În primul rînd de la... soție.

I. GIOADA și O. DAN, CIMPINA. — La Jocurile Olimpice de la Roma (1960), Romînia a cucerit trei medalii de aur prin Iolanda Balaș (atletism), Ion Dumitrescu (talere) și Dumitru Pîrvulescu (lupte).

TUTU MARGINEAN, CUGIR. — 1) La fotbal s-au ivit, de-a lungul anilor, fel de fel de propuneri în legătură cu felul cum trebuie acordate punctele. A existat și o asemenea propunere — nu lipsită de rațiune — ca o echipă să primească: 0 puncte pentru un meci pierdut pe teren propriu, 1 punct pentru joc pierdut în deplasare, două puncte pentru un meci nul pe teren propriu, 4 puncte pentru un joc egal în deplasare, 4 puncte pentru o partidă cîștigată pe teren propriu și 6 puncte pentru o victorie în deplasare. Dar, în aproape toate țările din lume, după cum știți, se folosește punctajul: 2, 1, 0. — 2) Hocheiul pe gheață a fost inventat de canadieni, așa cum ați presupus și dv.

MITICA NICULAE, COMUNA BARBATEȘTI. — La Balcaniada de fotbal din 1933 (1—0, cu Grecia, 7—0 cu Bulgaria și 5—0 cu Iugoslavia), poarta noastră a fost apărată de Andrei Sepci, actualmente antrenor la Știința Cluj.

ȘTEFAN M. PANTILIE, SMIRDIOASA. — **„Centrul înaintaș înaintează cu mingea spre poartă. Văzînd că se află în poziție de ofsaid, un coechipier face un pas spre tușă și părăsește terenul de joc. În timpul acesta, centrul înaintaș trage la poartă și înscrie. Golul este valabil?".** Desigur! De altfel, nici nu era necesară o astfel de manevră. Din moment ce centrul înaintaș n-a pasat nimănui balonul, ci a înaintat cu el și a tras direct la poartă, golul este perfect valabil, chiar dacă un coechipier se afla în clipa aceea în spatele fundașilor, dar prin poziția sa nu influența jocul. Precizarea aceasta este necesară, mai ales că unii spectatori, în asemenea situații, neținînd seama de faptul că centrul înaintaș nu trimite balonul nimănui, reclamă ofsaid din cauză că una dintre aripi, de pildă, nu-l are în fața sa decît pe portar.

DUMITRU STOIANOV, TIMIȘOARA. — 1) Arbitrul de fotbal Iosif Ritter a jucat de 17 ori în echipa națională. Ultima oară, în anul 1949. — 2) Nicolae Reuter are și el un mare număr de jocuri în prima reprezentativă de

fotbal a țării: 14. — 3) Este vorba de nume identice, dar nu de aceeași persoană. Adversarul lui Bogdan Popovici a fost boxerul cehoslovac Rademacher. Celălalt Rademacher este american și a cucerit medalia de aur la categoria grea la Jocurile Olimpice de la Melbourne.

ION POSTAȘU

desene de N. CLAUDIU

Despre-o fată și-o erată...

M-am trezit într-o zi cu un telefon, pe „interior":

— Alo! Aici „informațiile". Vine la redacție o fetiță. Sanda Moraru... Ăăă... Pardon, Marcu... În sfîrșit, o să vedeți dv.

— Să poftească.

Și curînd intră pe ușă o fetiță zveltă, cu două codițe scurte.

— Știți de ce-am venit?

— Dacă o să-mi spui...

— Aș vrea să-mi apară și mie numele în ziar...

— Ei, da — mă grăbii să răspund — se poate. Dar pentru asta ar trebui să înveți bine și să faci și sport. Știi, ziarul nostru, „Sportul popular"...

— La drept vorbind, nu stau rău cu cartea și am și ceva... performanțe. De altfel, mi-a și apărut de cîteva ori numele în „Sportul "... Chiar zilele trecute...

— ?!

— Da, da! Dar niciodată corect!

Părerea de rău din ochii fetei m-a făcut să nu mă simt prea bine și să prefer ca în locu-mi să fie șeful corector

— Știi — îndrăznii — se întîmplă cîte o dată, dar foarte rar...

— Din păcate cu mine s-a întîmplat de fiecare dată. Mi-au zis cînd Marcu, cînd Moraru...

O singură dată v-ați apropiat, ca să zic așa, de adevăr: ați scris Moracu. Iar pe mine mă cheamă Sanda Maracu. Și adineaori, la telefon...

— Îmi pare rău, o să rugăm pe corectori să fie mai atenți.

— Aaa, nu sînt de vină tovarășii dvs. (Răsuflai ușurat). *Ori arbitrii mă înscriu greșit, că așa anunță și la stadion, cînd sar eu la înălțime, ori corespondenții transmit greșit la redacție.*

— Așadar, săritura în înălțime — încerc să schimb vorba.

— Exact.

— De mult?

— Dintr-a cincea.

— Adică?

— De patru ani. Acum sînt într-a noua.

— Școala?

— Nr. 35, cu program special de educație fizică.

— Bravo! În specialitate, deci. Antrenor?

— Tovarășa profesoară Elisabeta Stănescu.

— Cea mai bună performanță?

— 1,44, anul trecut, la Timișoara, la finalele republicanelor școlilor medii, proba de tetratlon.

— Mi-amintesc, acum. Campioană la juniori II.

— Da... Clubul nostru școlar a ieșit pe primul loc, după ce înainte de ultima probă — conducea Brașovul.

— Și ultima probă?

— Înălțimea! Iuliana Agratina — 1,47. Cornelia Gheorghe și cu mine 1,44, iar Cezara Dafinescu 1,41. Așa că...

— Felicitări!

— Mulțumesc (și roșește puțin).

— Planuri de viitor (se putea să lipsească dintr-un interviu, fie el și ad-hoc?!).

— 1,50 și mai mult, împreună cu colegele mele.

— În sprijinul acestor planuri?

— Sprint, lungime, garduri și... baschet.

— Ce ai în programul de iarnă?

— Sala de forță. Fără asta nu se poate. O știu de la Ioli. Haltere, spaliere, gimnastică... Nu e ușor, dar fără forță nu se poate.

— Stilul preferat?

— Ei, aici e-aici! Am început cu „foarfecă", iar de cîtăva vreme studiez „ventrala". Mi-a spus tovarășa profesoară că e mai bună.

— Și merge?

— Cred că da. Numai că „republicanele școlare" bat la ușă și nu știu ce să fac. Îmi pusesem în gînd să sar 1,47. Știți, prestigiul școlii.

— Așa e. Eu, cum să-ți spun... Poate ar fi bine s-o întrebăm și pe Iolanda.

— Negreșit am s-o rog.

— Foarte bine. Dar, cum stăm cu învățătura?

Aici interlocutoarea mea face o pauză. Te pomenești ca...

— Am avut în primul trimestru și doi de 7. Dar am promis că în trimestrul al doilea n-o să se mai întîmple.

I-am urat succes și am închis carnetul de însemnări.

— Nu cumva vreți să scrieți... a adăugat, cînd a văzut străfulgerarea „blițului" fotoreporterului nostru, chemat discret de subsemnatul, ca să facă un „instantaneu", nu o poză ca la... fotograf.

Acum, spuneți și dv., nu e mai bine așa, decît să dai o... erată? Tiii! Dac-ați ști ce nesuferite sînt eratele...

MIRCEA COSTEA

P.S. Abia aștept să citesc cum o să apară numele fetii în ziar. Să nu care cumva să-mi facă pocinogul tovarășii de la corectură. Să apară iar Marcu, ori Moraru. Că atunci chiar nu mai am încotro. Că pe fată, cum spuneam, o cheamă SANDA MARACU.

M. C.

ÎN PATRU rînduri

La Școala medie nr. 38 din București nu se mai practică tenisul de masă deoarece masa stă stricată în magazie.

Dacă strigi la repezeală
Catalogu-n orice clasă,
Vezi că e absent în școală
Singur... tenisul de masă.

Turiștii găsesc la cabana Piatra Neagră în loc de ceai, țuică fiartă.

Întrucît ceaiul lipsește,
Responsabilul, firește,
De-azi încolo îi va spune
Țuicii fierte... ceai de prune.

Sala clubului Progresul din Turnu Severin în care se joacă șah este neîncălzită:

În sala lor fără căldură,
Ai accepta într-o clipită
Să dai nebunii și o tură
Pentru o... sobă încălzită.

V. D. POPA

APROPO DE INNSBRUCK

Cînd e zăpadă...

...și cînd nu prea e!

Desen de Al Clenciu